

GODE VENNER: Informasjonskonsulent Tone Reneflot Thoresen setter stor pris på leder Hans D. Fjeld og resten av sykehusets unike venneforening

1.300 kjærkomne venner

- Foreningen Venner av Ringerike sykehus betyr veldig mye for sykehuset, sier informasjonskonsulent Tone Reneflot Thoresen.

Siden 1993 har foreningen gitt betydelige beløp til trivselstiltak for pasientene.

- Det vi er litt stolte av å ha bidratt med, er å få etablert diatiseavdelingen. Før måtte pasienter til Drammen eller Ål, noe som var en stor belastning for dem det gjaldt, forteller venneforeningsleder Hans D. Fjeld. Når fødeavdelingen var i fare for å bli nedlagt stod foreningen på barrikadene.

Venneforeningen er representert både i Brukerutvalg og Ledende kvalitetsutvalg for pasientklager.

- Vår primære oppgave er å være vaktbikkje ovenfor myndighetene når det gjelder sykehuset og vi har inntrykk av at vi blir hørt og lagt merke til. Kontingent, gaver fra enkeltpersoner, foreninger og bedrifter skal gå til trivselstiltak for pasientene.

Pasientterminaler

I 2005 ble det kanalisert i overkant av en million kroner til

pasientrettede tiltak. Der i blant cirka en halv million til utsmykking, som i tillegg til avsatt beløp, har gjort sitt til at det nye sykehuset fremstår som et godt og trivelig sted å være når sykdom rammer. På døgnavdelingen er man godt i gang med å installere pasientterminaler med tilgang til telefon, Internett, TV- og radiokanaler på rommene. Initiativet kommer fra de gode vennene.

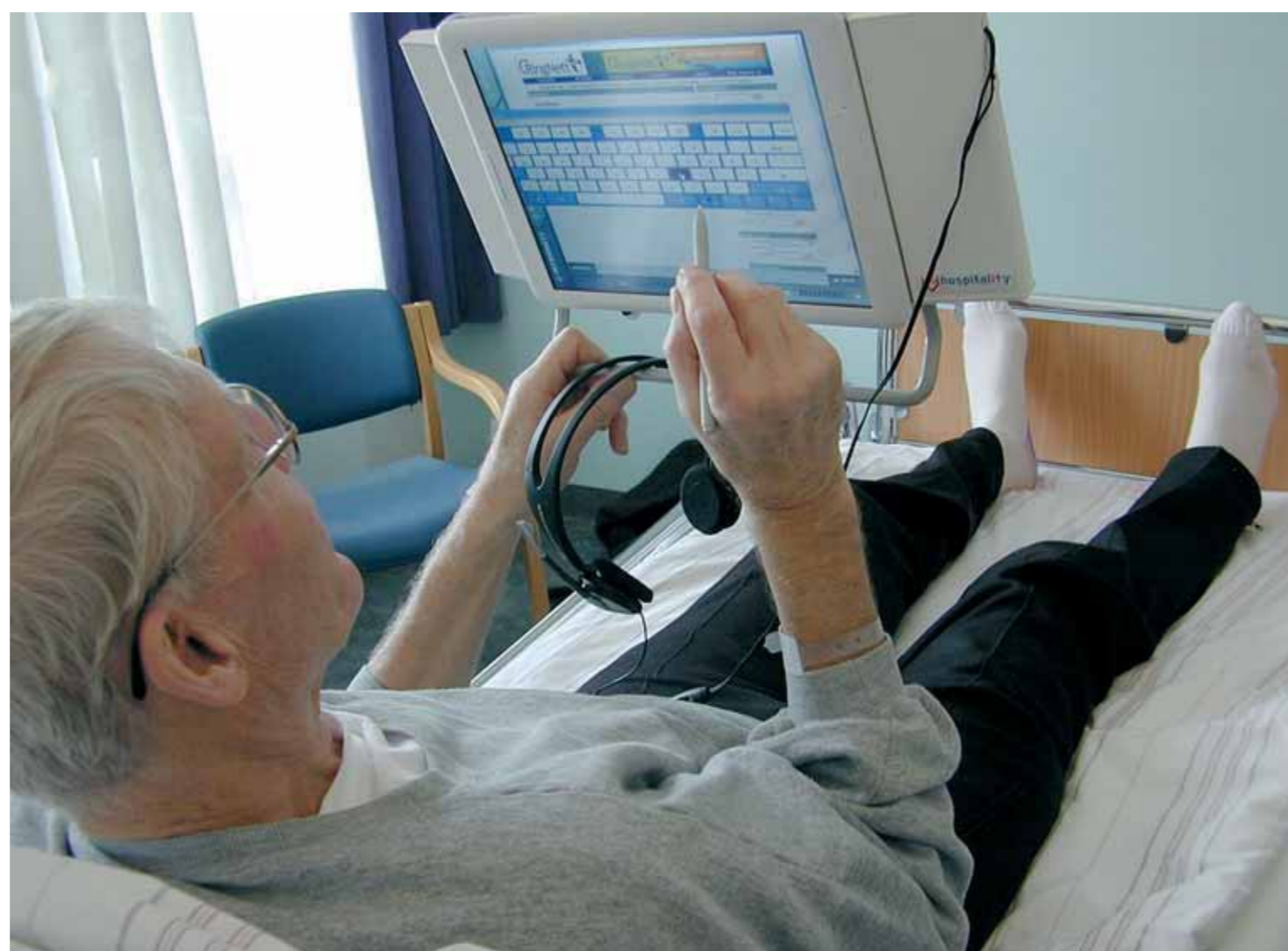
Flere venner

Fjeld skryter av at befolkningen er flink til å støtte opp med gaver og bidrag, men med 75.000 personer som søker til Ringerike sykehus og Hallingdal sjukestugu, skulle han gjerne sett at foreningen hadde flere enn 1.300 medlemmer.

- Sykehuset angår oss alle. Før eller seinere vil vi være «kunder» i en eller annen form. Det å ha et veldehørt og lagt merke til. Informasjonssjefen har mye godt å si om vennene.

- De har et enormt engasjement for sykehuset. Støtten og tiltakene betyr veldig mye og vi setter umåtelig stor pris på venneforeningen.

Den bortskjemte pasient

HELDIG: Pasient Erik Frisch roser personell og fasiliteter

- Hei! Dette er den bortskjemte pasient, lyder nyopererte Erik Frisch (78) åpningsreplik til venner og familie over telefon fra rom 416 på det blå tunet.

Vi banker på døren til Erik Frisch fem dager etter en hofteprotesoperasjon. Et stort og vennlig smil fyller ansiktet som dukker fram bak pasientterminalen.

Ny tid

For femten år siden fikk han den første hoften operert, og da var det fellesrom og en helt annen setting rundt sykehusopp-

holdet. Blant annet er forstyrrende og intens piping i korridorene er historie. Et nytt, lydøst alarmsystem gjør at når pasienten «kaller» får deres individuelle pleier beskjed. Begrepet «omsorg» har også blitt fornyet.

- Det var trivelige pleiere før og, men det er noe i måten man blir behandlet på... For den minste ting, lurde de på om det er noe de kan gjøre. Det virker som om selv om de har det travelt, så har de tid...

Frisch minnes overvåkingen etter operasjon, hvor han følte seg vel og savnet boken han hadde forlatt på rommet. Skulle han våge å ymte frem på om savnet? Pasienten tok sjansen og kort tid etter kunne han fordype seg i avansert dataprogram.

Privat sone

Å ha enerom og eget bad er utvilsomt av betydning. Også det å ha en mer privat

sone under institusjonstiden kan være godt.

- Hvor er barskapet? Det eneste jeg mangler er rødvin, ler Frisch. - Enerom og eget bad gir en annen fred og ro. Jeg er forholdsvis frisk, men for dem som er dårligere vil jeg tro dette er veldig viktig. For noen er det å kunne være privat og alene med pårørende av stor betydning. Det er klart positivt å kunne lukke døra.

Frisch er ingen tilhenger av storkjøkkenmat, men for ham er ikke kosten av det mest betydningsfulle. Buffetordningen og kombinasjon opphold- og spiserom gir mulighet til å være sosial.

- Jeg har ingen grunn til å klage. Passe stort Pasienten synes sykehusets størrelse er av betydning. - Dette er et passe stort sykehus. Vi i

området er heldige som har dette sykehuset – og det kommer fra hjertet, sier Frisch og klapper seg på brystet.

Egen telefon med fri ringning i innland er han meget imponert over. - Hei! Dette er den bortskjemte pasienten, pleier jeg å si når jeg ringer, smiler «den bortskjemte», som er motivert for rehabilitering og deretter hjem til nye utfordringer.

Fordeler for alle

Økt kapasitet og bedre behandlingstilbud er to av gevinstene ved nybygget.

1. november 2004 var nybygget med medisinske og kirurgiske avdelinger klar til bruk. Klinikkisjef Anne Marit Fuglum er ikke i tvil:

- Dette er løsningen for sykehus i fremtiden. Kapasiteten har økt med 8,5%. - I 2005 var antall pasienter 11 570 – en økning på 908 fra året før. Vi kunne ikke ha håndtert dette i de gamle lokalene. For var det daglig omstokking av pasienter. Flere pasienter på rommene og isolasjonsbehov gjorde at pasienter stadig måtte flyttes på og at ikke all kapasitet ble utnyttet.

- Nå blir sengekapasiteten utnyttet maksimalt.

Bedre behandling

Pasienter med behov for lik fagkompetanse er samlet på samme tun og har et mer stabilt personell-

team rundt seg. Flere undersøkelser foregår på enerommene eller i undersøkelsesrommet i samme etasje.

- Det jobbes mer på tvers – noe som gir kvalitativt bedre behandling. Spesielt pasientgrupper som trenger kompetanse på tvers av faggruppene har profittert på omorganiseringen.

Spiser mer

I spise- og dagligstuen kan pasientene forsyne seg fra buffeten eller få hjelp av pleiere og bli servert på rommet. Mat blir servert fire ganger om dagen og pårørende har mulighet til å kjøpe mat i stuen.

- Buffet-serveringen gjør at pasientene spiser mer, sier klinikkisjef Anne Marit Fuglum.

EN NY HVERDAG: Klinikkisjef Anne Marit Fuglum ser mange gevinster ved «det nye sykehuset»

Fire i hvitt

Navn:
TURID MOE BÆKKEVOLD
Stilling:
Helsesekretær
i 4. etasje

Bækkevold har jobbet på sykehuset i 25 år – i 18 av dem som hjelpepleier. Kjerne vil ikke være med på pleiejobb, men Bækkevold trives godt i resepsjonen.

- Her kommer jeg i kontakt med masse mennesker og kan yte service. Jeg liker å snakke med folk også har jeg oversikt her, ler hun hjertelig.

- Hvilke utfordringer byr jobben på?
- Det å holde orden på papirer – at de kommer dit de skal til riktig tid.

Navn:
WENKE ENGNES-TANGEN
Stilling:
Kokk i 2. etasje

Engnestangen ble lærling ved sykehuset i 1985 og senere ansatt.

- Det er en kjempefinn jobb. Med nybygget har vi fått mer pasientkontakt, møter pårørende og et bedre samarbeid om maten.

- Hva motiverer deg?
- Det å strekke seg så langt som mulig for å yte god service – spesielt til de syke.

Navn:
MARIANNE BREIEN
Stilling:
Assisterende husøkonom

I sju år har Breien vært tilknyttet driften i underetasjen, som har ansvar for renholdsarbeidet, innkjøp av engangsartikler og alle tekstiler. I tillegg skal renhold av leiligheter og vikarhybler besørges.

- Vi leverer ut tøy til avdelingene. Vasking på sykehus er seriøst, sier Breien og forteller om hvor viktig renslighet er i dette miljøet.

- Hva gjør at du trives i jobben?
- Dette er en kjempevarierte og spennende jobb. Jeg vil gjerne være litt med på alt som skjer. Jeg er glad for og stolt av det nye sykehuset, men merker jo at rammen er blitt strammere enn før.

Navn:
TRON SVANES
Stilling:
Sykepleier i 4. etasje

Med erfaring fra Forsvaret, diakonsykehus og frilansjobb ble Svanes fast ansatt ved sykehuset i januar.

- Jeg hadde hørt mye om at Ringerike sykehus var innovative og hadde bra fasiliteter. Enerom og organiseringen gir mye mer ro.